

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

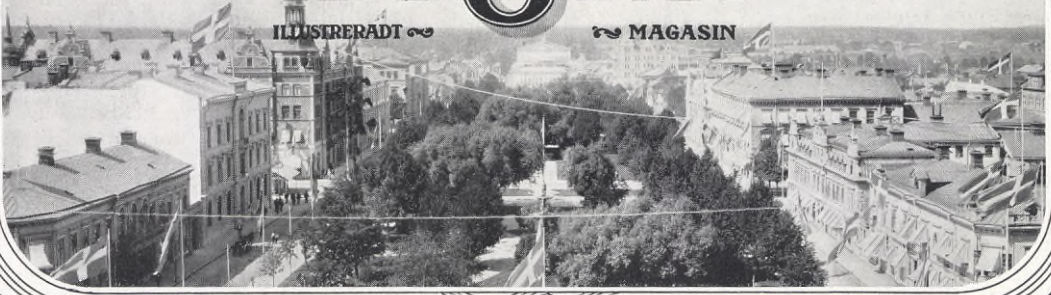
This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

VY FRÅN GEFLE. — FOTO. NILSSON, SUNDSVALL.

14:DE ÅRG.

DEN 27 APRIL 1913.

N° 30.

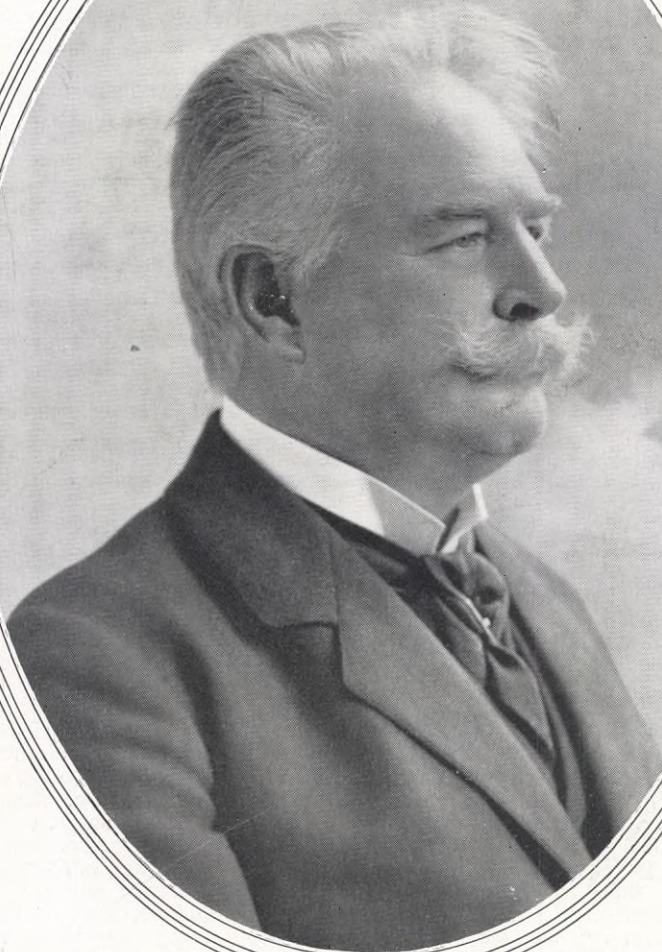

Foto: Flolin, Stockholm

Kliché: Bengt Sjöversare.

нико на тийн

Sedan ett par veckor ligger det ojämförligt viktigaste ärende innevarande års riksdag fått sig förelagd till behandling — ålderdomspensioneringsfrågan — under debatt i det särskilda utskott, som för ändamålet tillsatts. För i det närmaste trettio år sedan — det var 1884 — sattes denna fråga först på dagordningen, tre kommittéer ha arbetat på dess lösning, upprepade gånger ha k. propositioner i ämnet aflåtits till riksdagen. Sakerligen vore det icke för tidigt, om man i år komme till ett resultat, motsett med spänd förväntan i tusentals hem, där man med bekymmer motser den dag, då familjeförsörjaren af ålder eller ohälsa skall se sig urståndsatt att längre förtjäna hvad som erfordras till uppehälle för honom själf och de af honom beroende. A andra sidan är frågans lösning vansklig och förenad med större svårigheter än de flesta utanförstående äro böjda att föreställa sig. Bygg pensioneringen hufvudsakligen på försäkringsavgifter och du kommer till oöfvermåttliga förvaltningskostnader för upp- börderna af de många småposter, hvori dessa afgifter då måste uppdelas. Bygg den hufvudsakligen på statsbidrag och du kommer till halsbrytande kostnader för staten, om den göres allmän, medan du, om du inskränker pensionsrätten till de fall, då behof föreligger, utsätter dig för förebräelsen att å ena sidan ha ingripit på fattigvårdens domän, å andra sidan ha premierat underlåtenheten att genom sparsamhet sörja för ålderdomen. Det k. förslaget i år har sökt bygga på en kombination, af dessa båda principer. Om det häruti lyckats, ligger utanför vår kompetens att bedöma. Alla partier äro emellertid ense om att göra sitt bästa för att uppnå ett godt resultat, och detta öppnar ljusa utsikter. Förmodligen tager man icke fel, om man säger, att det egentliga afgörandet, huruvida frågan skall lösas i år eller först efter uppskof, ligger hos det särskilda utskottets ordförande, förutvarande statsrådet, landshöfdingen greve Hugo Hamilton. Med lifligt intresse för uppgiften förenar nämligen denne en sakkunskap på här förevarande område, hvori ingen nu lefvande svensk man torde vara i stånd att upptaga täflan med honom: i själfva verket har han allt sedan 1884 deltagit i alla de arbeten, som i vårt land utförts för dess lösning.

Hugo Erik Gustaf Hamilton bär två af sina dopnamn efter sin store morfader Erik Gustaf Geijer och är son till den flärdlöse, högt uppburne landsnöfdingen i Uppsala län, greve Adolf Ludvig Hamilton. Född den 21 augusti 1849 på familjegodset Blomberg i Västergötland, blef han student i Uppsala 1869 och juris utriusque kandidat 1878 samt inträdde därefter på ämbetsmannabanan, hvarvid han äfven under några år tjänstgjorde i riksdagens kansli, bland annat såsom sekreterare i bevillningsutskottet. År 1883 blef han sekreterare i kommittén för kommerskollegii ombildning och erhöll följande år k. m:ts uppdrag att i utlandet taga kännedom om därvarande patent- och registreringsmyndigheters organisation samt att vidtaga förberedande åtgärder för organiserandet af en patentmyndighet. I november samma år blef han tillförordnad chef för den nya patentbyrån och 1895 öfverdirektör och chef för patent- och registreringsverket, på hvilken post han kvarstod, tills han år 1900 utnämndes till landshöfding öfver Gäfleborgs län.

Innan detta skedde, hade greve Hamilton äfven hunnit tillryggelägga en glänsande parlamentarisk karriär. I Stockholms stadsfullmäktige invaldes han redan 1888 och i andra kammaren 1891. Det dröjde icke länge, förr än han i båda församlingarne gjort sig

bemärkt icke blott för en glänsande vältalighet och en slagfärdighet i debatten, som sökte sin like, utan äfven för efter dåtidens begrepp långt avancerade politiska åsikter. Det var nog icke så utan, att "den röde grefven" och "den röde revisionssekreteraren" (Lindhagen) på den tiden sattes i klass med hvarandra, och 1893 lyckades det hufvudstadshögern att sätta greve Hamilton utanför både kommunal- och folkrepresentation. Men han återvände till båda vid 1896 års val. Det var nog ej utan, att en och annan nu trodde sig kunna hos honom märka en dragning åt höger, men grundtonen i hans sträfvan var dock fortfarande frisinnad, och han lämnade bl. a. sin medverkan vid liberala samlingspartiets bildande 1900.

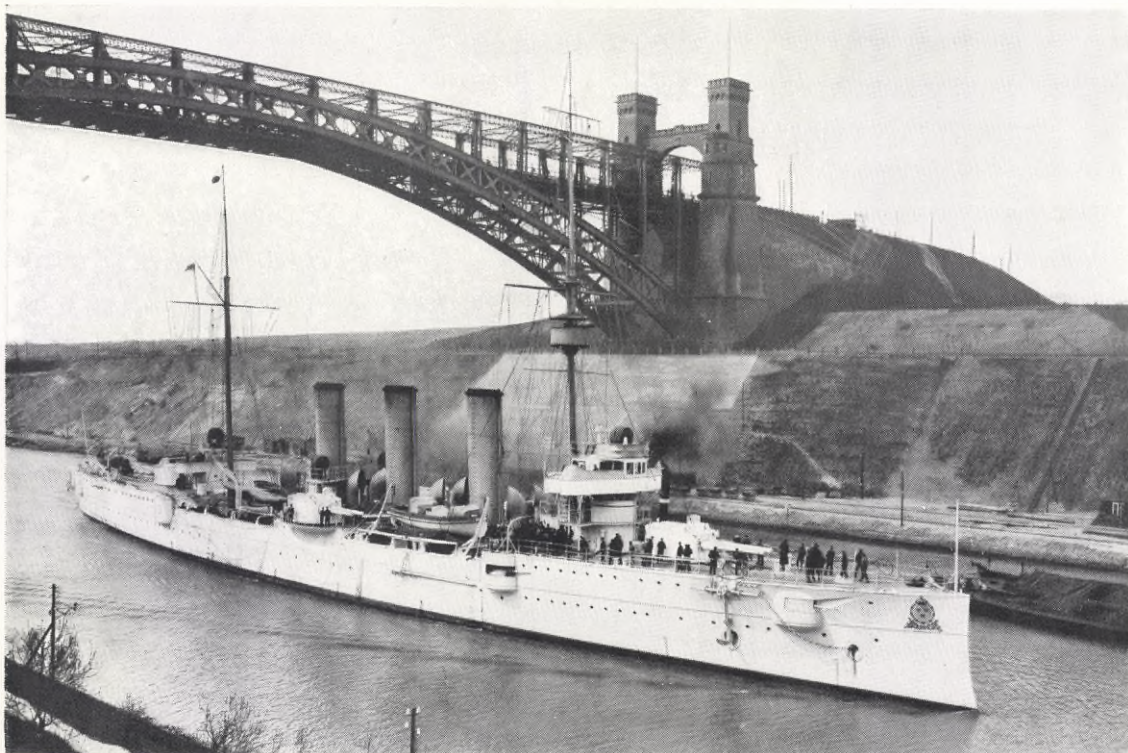
Med hans intressen stämde det bäst öfverens, att han under sin verksamhet såsom riksdagsman mest ägnade sig åt spörsmål af ekonomisk natur. I tullstridens dagar var han frihandelns väl främste ridare i andra kammaren, så länge han tillhörde densamma. Äfven i debatten om de stora skattespörsmålen tog han liflig del. Men framför allt var det dock åt arbetarefrågorna han hängaf sig. Redan 1886 hade han blifvit ledamot af den första stora arbetareförsäkringskommittén, 1891 hade han säte i arbetareskyddskommittén, 1891, 1898 och 1901 invaldes han i särskilda utskott för behandling af olika förslag till arbetareförsäkring. Också torde en god del af förtjänsten, att 1901 års lag om ersättning vid olycksfall i arbetet kom till stånd, tillhöra honom.

Vid utgången af 1911 års riksdag afsade han sig emellertid riksdagsuppdraget för att helt ägna sig åt sitt län. Här väntade honom stora uppgifter särskildt på kommunikationsväsendets område. Greve Hamilton blef sålunda ordförande i Ostkustbanekommittén och i direktionen för Gäfle—Dala järnväg. Hans hurtiga uppträdande och personliga älskvärdhet förskaffade honom ock snart stora och allmänna sympatier, och det var nog med ledsnad man 1907 såg honom återvända till hufvudstaden för att öfvertaga civilministersposten i den Lindmanska ministären.

En af hans första åtgärder i denna egenskap var att tillsätta den kommitté för utredning af ålderdomspensioneringsspörsmålet, hvars förslag bildar underlaget för årets k. proposition. I öfrigt utmärkte sig Hamilton under sin civilministertid genom ett synnerligen energiskt arbete för utnyttjande af statens vattenkraftstillgångar liksom äfven betydelsefulla åtgärder vidtogos för kommunikationsväsendets fullständigande. Men i politiskt hänseende blef klyftan allt större mellan den forne "röde grefven" och det parti, han varit med om att bilda. Striden slog ut i låga vid den bekanta tvisten om tillämpningen af par. 46 riksdagsordningen och slutligen närmade sig missstämningen mellan civilministern och andrakammaroppositionen på ett betänkligt sätt bitterhetens gräns.

När Lindmanska regeringen 1911 afgick, återvände Hamilton till landshöfdingestolen i Gefle, som under statsrådstitiden bekläddes med en vice landshöfding. Det förstakammarmandat, som Gäfle stad 1906 förlänat honom, mottog han emellertid ånyo vid första kammarens upplösning och han hör alltfjämt till vår senats mest oomtvistade oratoriska storheter.

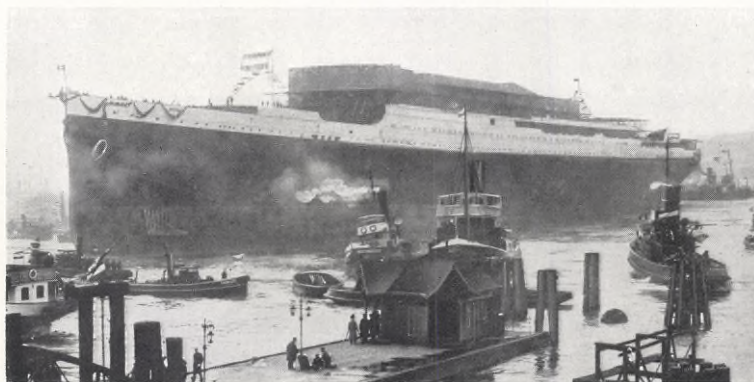
Det talades ofvan om missstämning och bitterhet. Det är ett godt tecken, att denna missstämning och bitterhet ej förmått hindra, att greve Hamilton nu vid den politiskt motsatta Staaffska ministärens sida med samma ifver och nit, som hade det varit hans egen sak, arbetar för lösningen af den stora nationella och socialreformatoriska uppgift, folkpensioneringsfrågan nu en gång innebär.

Efter fotografi.

Vi meddela ofvanstående såsom en ovanlig bild af svenska flottans vackraste fartyg, tagen i Kaiser Wilhelm-kanalen den 12 april, under dess i dagarne afslutade atomlandsresa.

Kliche: Bengt Sjöveersparre.

Efter fotografi. "VATERLAND" LÖPER AF STAPELN I HAMBURG.
Syskonfartyg till världens största fartyg Imperator.

Jätteångaren "Vaterland", ett syskonfartyg till "Imperator" och liksom denne mätande 56,000 tons, har i dagarne sjösatts i Hamburg. "Imperator", hvars inredning nu är i det allra närmaste färdig, kommer att i slutet af april förtaga en kryssning med kejsar Wilhelm som förste passagerare ombord.

KARL HAGENBECK, den i dagarne aflidne, världsbekante vildjurshandlaren i Hamburg.

Innehafvaren af den världsbekanta zoologiska trädgården i Stillingen vid Hamburg, *Karl Hagenbeck*, har i dagarne aflidit. Född 1844 i Hamburg fick han redan som liten pys sköta om det anspråkslösa menageri, några sälar och en isbjörn, som hans far, en fattig fiskare, för att skaffa sig en biinkomst förevisade. Djursamlingen ökades efter hand och affären vann, sedan Karl Hagenbeck efter uppnådd myndig ålder öfvertog den en snabb och lysande utveckling. Jägare och fångstmän utsändes till världens alla hörn, depoter upprättades på en mängd platser, och inom kort beherskade Hagenbeck världshandeln med vilda djur. Samtidigt med att han utvecklade sin egen djurpark på det mest storartade sätt lämnade han material till de allra flesta af världens zoologiska trädgårdar och menagerier.

En son till den bortgångne har sedan några år skött affären och står nu som dess innehafvare.

STORSTREJKEN I BELGIEN.

Den sedan lång tid tillbaka bebådade, med spänning motsedda storstrejken i Belgien tog sin början den 14 april. Dag för dag har de sträjkandes antal ökat, och man har på arbetarehåll beräknat, att sträjken när den nått sin höjdpunkt, skulle komma att omfatta en och en half million arbetare eller en sjundedel af hela befolk-

BRYSSEL: Framför "Folkets Hus" med dess proklamation. 2. BRYSSEL: Utdelande af soppa till de strejkandes familjer. 3. ANTWERPEN: Grupper af strejkande på Place de la commune.

ningen. Inom landet ger sig en växande oro tillkänna att det stora äventyret skall utveckla sig i samhällsfarlig riktning. Mynigheterna hafva vidtagit omfattande militära dispositioner för att upprätthålla ordningen. Alla statsanställda hafva vid risk

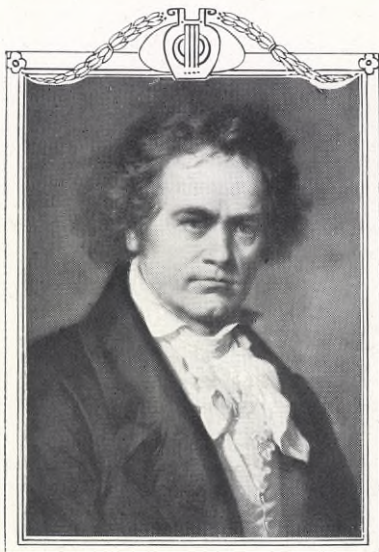
af afsked förbjudits deltaga i strä-
ken.

Den Belgiska storsträjken är i motsats till 1909 års svenska storstrejk ingen lönestrid utan är uteslutande af politisk innebörd och igångsatt för att framtvunga den af vänsterpartierna fordrade författningsrevisionen, flerröstsystemets utbytande mot allmän och lika rösträtt. Krafvet härpå, hvilket sedan ett tjugutal år tillbaka stått på vänsterpartiernas program och äfven synes hafva majoritet bland befolkningen, har rönt häftigt motstånd från det herskande klerikala partiet. Regeringen med dess chef, de Broqueville, är afgjord motståndare till valreformen, hvilken däremot af konungen synes omfattas med en viss grad af sympati.

4-7. CHARLEROI: *Strejkande draga genom gatorna.* 5. MILITÄRPATRULL. 6. BANBEVAKNING VID ROUX (nära Charleville) 7. FABRIKSBEVAKNING.

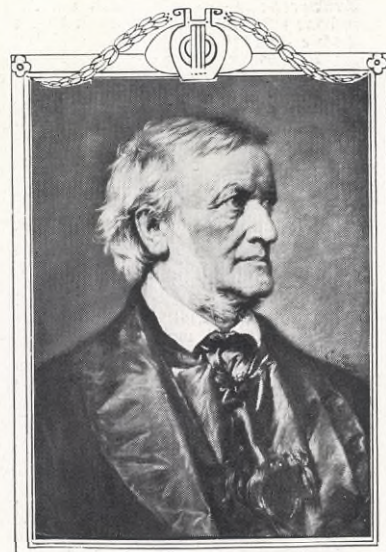
MUSIKFESTEN I GÖTEBORG.

TILL 100-ÅRSMINNET AF RICH. WAGNERS FÖDELSE.

LUDWIG VAN BEETHOVEN,
hvars IX symfoni utgör en af musikdagar-
nes program.

Göteborgs Orkesterförening anordnar den 23—25 april en storslagen musikfest. den andra af mera omfattande art, och denna gång egnad hundraårsminnet af **Richard Wagners** födelse. — Hufvuddelen af programmet utgöres af valda fragment ur "**Parsifal**" samt **Beethovens nionde symfoni**. Framförandet af dessa jätteverk. under **Vilhelm Stenhammars** dirigentskap, sker med den stora, ypperliga göteborgsorkestern och med solisterna **Allen Hinckley** från Metropolitan operan i New York, **Otto Wolf** från Hofoperan i München, **Nils Svanfeldt**, Stockholm och **Julia Claussen** från K. Teatern i Stockholm i **Parsifal** samt de två sistnämnda och **Anna Munch** Köpenhamn, i symfonien. Sista dagen gifves ett blandadt Wagnersprogram med den unge holländaren **Dirk Fock** som dirigent.

RICHARD WAGNER,
hvars "**Parsifal**" till stor del för första gången i Sverige uppföres.

Det är en heder ej endast för Göteborg men för hela vårt land, denna musikfest. Den visar på en till det högsta drifven musikkultur, frambragdt under är af allvarligt målmedvetet arbete. Och alla de — såväl det praktiska och det ideella arbetets ledare som orkestrens medlemmar — förtjäna en varm eloge för hvad som i och med denna andra musikfest bringats till verklighet. Då särskildt "**Parsifal**" för första gången i Sverige framföres så, med hänsyn till förhållandena, möjlignast fullständigt, ha vi ansett en kort redogörelse vara af intresse.

RICHARD WAGNER OCH HANS "PARSIFAL".

TILL MINNESFÄSTEN I GÖTEBORG DEN 23—25 APRIL 1913.

Luttrad i långvariga, hårda strider står nu, då hela den musikaliska och kulturella världen reder sig att högtidlighålla ett af sina största minnen, Richard Wagners konstnärsgestalt som en af de mest imponerande, ej endast inom musikhistorien, men i kulturens historia öfver hufvud. Han står som segrare; vapenrasslet omkring hans person och gärning har tystnat, när numera ett svagt eko af den en gång så hårda kampen när oss, är det från håll, där man fruktat att ej på annat sätt alls bli observerad...

Den tyska musikens världsherreställning, förberedd af de klassiske mästarnes konst, är genom Wagner säkerställd. Men därmed är ej det uttömmande omdömet om hans lifs stolta gärning sagdt. Liksom han, i skarp motsättning till sina föregångare, själf åt sig skapade de från operalibretto till verklig diktning höjda dramerna, så var och förblef *dramdiktningen* utgångspunkt och mål för musikern Wagner. Men hans sträfvan härvidlag måste nödvändigtvis föra till en kritik af teatermissförhållandena i allmänhet och i sammanhang härmed af hela konstens ställning. Ur kampen för dramats sanning växte fram kampen för den tyska kulturen. Den långa, heta striden gällde i grund och botten långt ifrån en blott musikalisk fråga. En så öfver all världen exempellös händelse som Bayreutherspele bildar en gränsten också i litteraturens historia. Ty det är inte fråga om musikuppföranden, om än så idealiska, det är det *nationella dramat* genom den starkaste samverkan af diktning och musik, så, som Lessing, Mozart, Schiller och Jean Paul trodde och hoppades. Det var mot konstens ned-

dragande till ett af det internationella modet influerad förströelsemedel och för en nationell gestaltning af dramat som det högsta uttrycket för tysk kultur och som ett uppfostringsmedel i Schillers mening, Wagner stred. Ej musikern Wagner, utan dramatikern Wagner, för hvilken tonen och ordet voro likvärdiga i uttrycket för den konstnärliga idén, är det, som i dagarna firas all världen rundt. Den oerhörd viktiga roll, som musiken spelar i Wagners drama som egentlig utgångspunkt och grundval för det hela, bringar ju hans gestalt musikhistorien närmast. Men därför får det ej förgätas, att hans gärning, på samma gång den är fortsättning och utveckling af Bachs, Mozarts och Beethovens, också räknar släkt med Shakespeares och Schillers. I sin geniala dubbelbegåfning som diktare och musiker är Wagner en af de högsta och friaste gestalterna i hela utvecklingens historia. Tämplet på Bayreuths kulle står nu som ett lysande vittnesbörd om granitfast tro och oerhörd konstnärlig vilja till seger, det kröner en lång, förbittrad kamp mot ett helt folk — för ett helt folk.

Redan tidigt umgicks Wagner allvarligt med tanken att söka ena konst och religion i ett drama. Mellan de båda såg han ett helt naturligt sammanhang, en uppfattning, som ju var historiskt berättigad. Ursprungligen voro konst och religion ett, den förra utan den senare otänkbar. Kulturutvecklingen skilde dem, på skilda stammar från gemensam rot buro båda skilda frukter. Men icke dogmatisk religion, och naturligtvis långt mindre någon för operans scen

(Forts. å sid. 480)

SVENSKA KYRKAN I PARIS INVIGES.

Efter fotograf.

SOFIA-KYRKAN I PARIS.

Vid Rue Guyot icke långt från Champs Elysées ligger den nya svenska kyrkan. Med den röda murstenen skarpt brytande sig mot granitens grå bakgrund, förnäm och enkel, verkar den här som en bit Sverige mellan parisergatans banala husrader. Skada blott att gatan är alltför trång för att låta kyrkans vackra proportioner komma till full rätt.

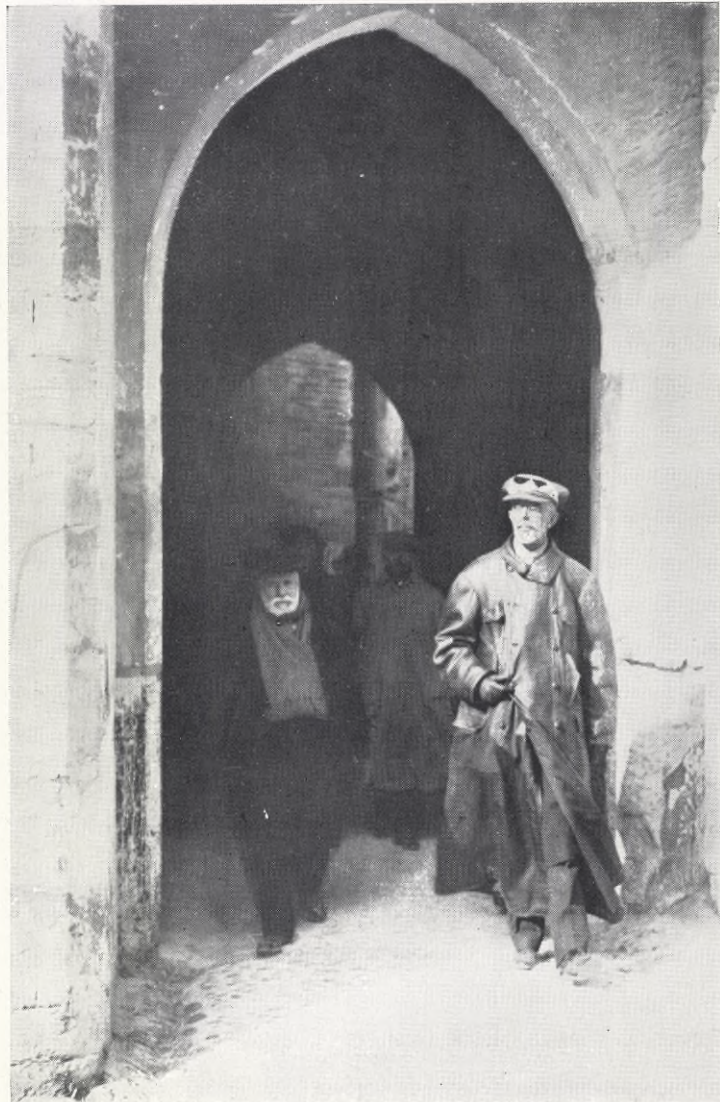
Till kyrkan, hvilken är utförd i modern svensk stil, har graniten tagits från Sverige, ett arrangemang som endast med stort besvär kunnat genomföras. Frescomålningarna i kyrkan äro utförda af den kände konstnären Månsson. Ehuru ännu långt ifrån färdiga ger dock det omkring altaret fullbordade partiet en god föreställning om det vackra helhetsintryck de en gång skola komma att gifva med sina matta blå och blekt gula färger.

Kyrkobyggnaden inrymmer utom gudstjänstlokal äfven församlings- och läsesalar, bostadslägenhet för församlingens pastor samt asyl för fattiga.

KONUNG GUSTAF EFTER INVIGNINGEN. Bakom konungen synes å öfre bilden — i dörröppningen — svenske ministern i Paris, grefve Gyldenstolpe, samt vid konungens sida svenske legationspredikanten i Paris, pastor C. J. Renström.

KONUNGEN BESER RUINERNA AF DET GAMLA PÅFVEPALATSET I AVIGNON.

sund musikalisk smak vittnande lugna naturliga föredrag.

*

Mademoiselle *Suzanne Cesbron*, en af de yngre mest uppskattade krafterna vid Opera comique i Paris, påbörjade den 14 april en kortare tids gästspel vid operan i Stockholm och har därunder uppträdt bl. a. i "Tosca", "Madame Butterfly" och "Bohème". Stämmans skönhet, det högt kultiverade musikaliska föredraget och det genom sin dramatiska uttrycksfullhet och sitt plastiska behag fångslande spelet ha tillförsäkrat den unga begåfvade konstnärinnan den vackraste framgång.

KARIN KVANT-TÖRNGREN, som med framgång konserterat utomlands.

Forts. från föreg. sida.
Trots det rådande ogynnsamma vädret med häftigt och ihällande regn var kyrkan vid invigningen den 16 april till sista plats fylld af i Paris boende svenskar. Bland de närvarande märktes svenska legationens och konsulatets medlemmar samt en del inbjudna, presidenten i Paris reformerta konsistorium Weber samt de svenska pastorena i London, Antwerpen, Hamburg och Berlin m. fl.

Klockan elfva anlände *konung Gustaf* med uppvakning och tog plats framme vid altaret. Den högtidliga invigningsakten förrättades af biskop von Schéele, assisterad af svenska och franska präster. Sedan biskopen nedkallat Herrens välsignelse öfver kyrkan, konungen och församlingen, utförde svenska Pariskören en för invigningen författad och komponerad orkesterkantat.

Efter ceremoniens slut genomvandrade konungen kyrkbyggnaden och tog med synbart intresse de präktiga lokalerna i närmare beskådande.

Senare gaf den svenska kolonien en splendid déjeuné i Hotel Champs-Elysées fästsal, i hvilken äfven konungen deltog.

*

Konung Gustaf, som efter att hafva tillbrakt påsken hos drottning Viktoria på Capri vistats vid Rivieran, afreste den 13 april från Nizza till Paris. Under resan gjorde konungen ett besök i den gamla historiskt ryktbara "påfvestaden" Avignon i Provence, känd för sina många märkliga fornlemningar.

*

En svensk sångerska, *Fru Karin Kvant-Törngren* har vid konserter i Utrecht, där hon nyligen uppträdt, af såväl publik som kritik skördat lifligt bifall för sin vackra sympatiska röst och för sitt om ren känsla och

Efter fotografi. Klische: Jienji Sijversparre. SUZANNE CESBRON, gästspelar vid K. Teatern.

H. 8 Dn STOCKHOLMSFOTOGRAF.

FRÅN HÖGTIDLIGHETEN Å STORA BÖRSSALEN: Fullmäktiges ordf. d:r S. von Friesen afhåller högtidstalet.

Stockholms stadsfullmäktige högtidlighölo söndagen den 20 april stadsfullmäktigeinstitutionens 50-åriga tillvaro med en fest på stora börssalen. Högtidligheten öfvervars utom af samtliga stadsfullmäktigeledamöter af kronprinsparet, hertigparet af Västergötland statsministern och öfriga statsråd, riksmarskalken, riksdagens talmän m. fl. Fästtalet hölls af stadsfullmäktiges ordf. d:r Sixten von Friesen som liffullt skildrade Stockholms utvecklingshistoria under de senaste femtio åren. Sedan de närvarande därefter unisont sjungit "Du gamla du fria" återkallade d:r John Östberg minnet af de män som på det kommunala området verkat för hufvudstadens starka utveckling under det halfsekel som gått.

Före jubileumsfästen hade i beredningsutskottets lokal affäckts det af professor Stenberg målade por-

trättet af d:r Sixten von Friesen, hvilket af stadsfullmäktiges ledamöter m. fl. öfverlämnats som gåfva till staden. — Efter festen intogs gemensam middag på Hasselbacken af nuvarande och i. d. ledamöter af Stockholms stadsfullmäktige.

* * *

De svensk-danska studentsamkonserterna hvilka, daterande sig från den tid — 1856—1876 — då C. G. von Sydow var Lundastudenternas sängångsförare, icke förekommit sedan 1894, ha nu återupptagits. Den 19 april anlände ett sjuttioaltdanska studentsångare till Lund och gäfvu tillsammans med Lunds studentsångförening konsert i Domkyrkan. Dagen därpå gäfs friluftskonsert på Lundagård och senare på aftonen konserterade studenterna i Malmö. Konserter skola äfven gifvas i Köpenhamn.

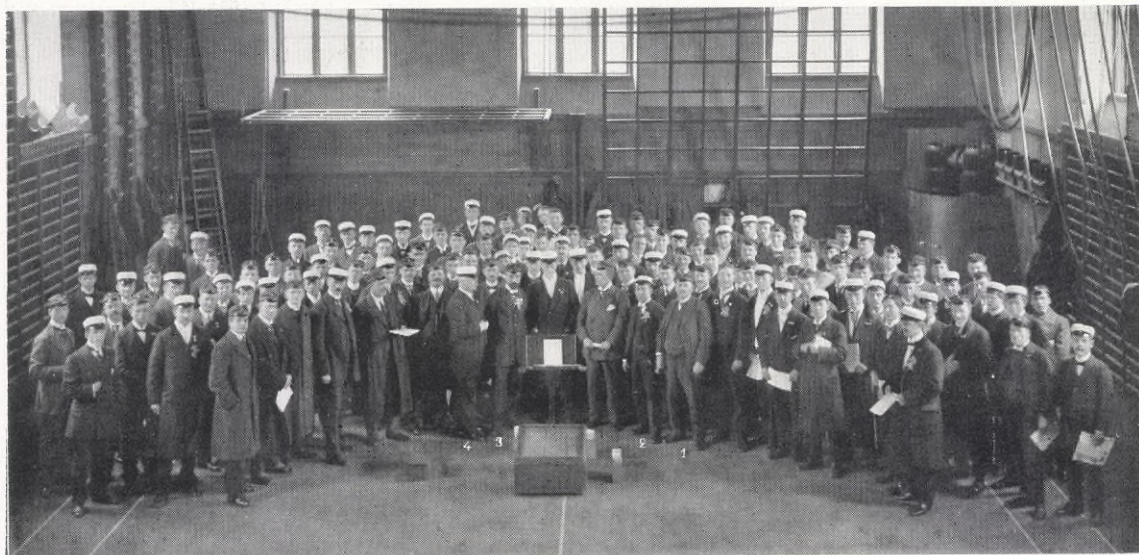
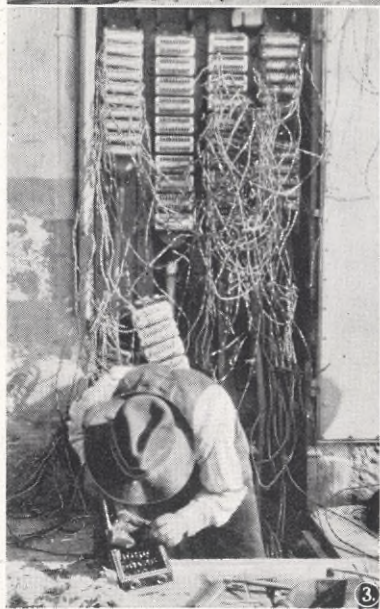
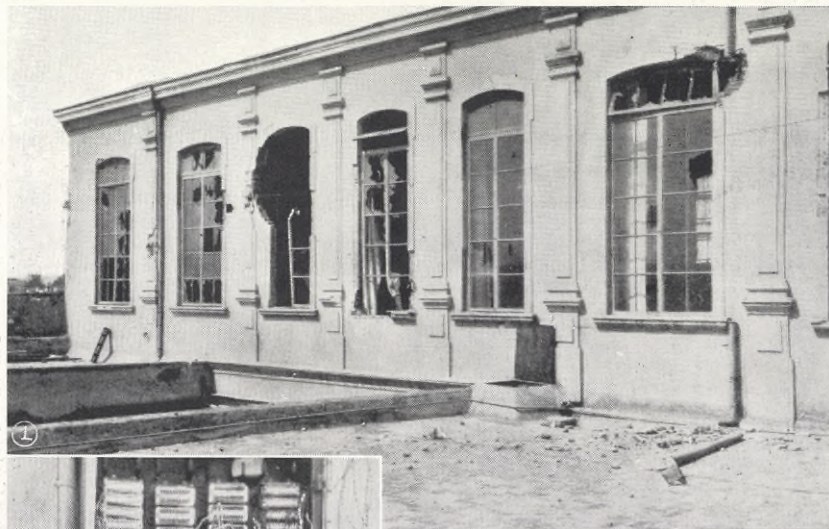

Foto. Rahmn, Malmö.

FRÅN KÖPENHAMNS OCH LUNDS STUDENTERS SAMKONserter. Dirigenterna S. Levysohn, (Köpenhamn (2)) och A. Berg, Lund (1), d:r Christophersen, danska sängföreningens ordf. (3), prof. Wrangel, Lund (4). Foto. från konserten i Malmö, efter hvilken samkörerna hyllade konung Gustaf vid genomresan.

Klök: Kem. A.-B. Bengt Sjöversparre, Stålm.-Gbg.

FEBRUARIREVOLUTIONEN I MEXICO.
EFTER FOTOGRAFIER FRÅN EN LANDSMAN DÄRSTÄDES.

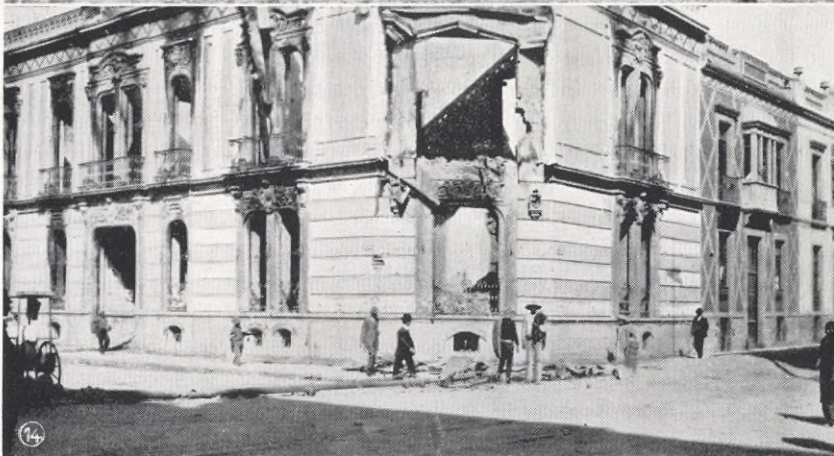
1. VY AF L. M. ERICSSONS TELEFONCENTRAL i 3:dje våningen. — 2. CENTRALEN EFTER GRANATKARTESCHERNA. — 3-4. ETT FÖRDELNINGSSKÅP i hörnet af Calle Ancha. Skåpet splittradt af en kanonkula. Järndörren använd af soldaterna till betäckning. Regementsstrupperna med "klar kanon". — 5. "MORELOS"-MONUMENTET med "Cindadela" i bakgrunden.

Klickat: Kom. A.-B. Rmgt Silfverparre, Sthm.-Gbg

6. FELIXISTERNAS SEGERRIKA UTTÅG UR CINDADELA. (Obs. de egendomliga uniformerna)
 7. GATUBARRIKADER UTANFÖR CINDADELA. 8. KLOCKAN I "BUCARELI" I SPILLROR.
 9. FÄLTKANON VID "ESTACION COLONIA". 10. BATTERI VID "ESTACION COLONIA",
 hvarmed Federalerna bombarderade Cindadela. Bombardemanget sköttes så att från dessa ka-
 noner icke något skott träffade Cindadela under det att flera hus i eldlinjen blefvo fullständigt
 ramponerade. 11. RURALEZ I VAKTJÄNST i stadens utkanter i händelse Zapatisterna skulle
 öfverraska.

Från en vid Ericsons svenska telefonanläggning i Mexico anställd landsman hafva vi haft nöjet mottaga en del mycket talande bilder från de blodiga revolutionsdagarne i Mexico City under sistlidne febr. månad och återgifva dem öfvertygade om, att de för vår läsekrets hafva sitt stora intresse.

Efter fotografier.

Kökst. Bengt Silfversparre

12. TYPISKT PROVIANTERINGSSYSTEM. Soldathustran följer med på fälttåget, kokar mat och sköter om proviantering. Bilden visar en provisorisk hydda bebodd af två soldatfamiljer.

13. LJUS- OGH KRAFT-TRANSFORMATORSTATION med stolpar och ledningar fullständigt ramponerade.

14. FÖRSTÖRELSE ORSAKAD AF KANONER OCH ELD.

15. REGERINGSTRUPPER I HOTELL IMPERIAL.

HATTNÅLSFRÅGAN I BERLIN.

Efter den 15 april är det vid böter förbjudet bära oskyddade hattnålar på Berlins gator. — Vid brott mot denna af polischefen von Jagow utfärdade förordning antecknas genast namn och adress och så finns en hattnål mindre — i Berlin.

*

Motorcyklist-klubben i Berlin anordnade d. 13 april sin första motorcykel-kapplöpning på Olympiakapplöpningsbanan. Hufvudintresset knöt sig

FLYGTÅFLAN PARIS—BERLIN. Fransmannen Dancourt mötades af flygfältet Johannisthal (Berlin) d. 16 April efter 13 timmars flygning. Därmed eröfrade han årets Pommery-pokal.

till den internationella 100-kilometerslöpningen i hvilken den kände cyklisten *Fr. Hoffman* segrade med den utmärkt goda tiden af 1 tim. 3 min. och 43 sek.

*

Då konung *Alfonso af Spanien* söndagen den 13 april återvände till slottet och i spetsen för ett stort militärt följebefann sig framför Spaniens bank i Madrid, sprang en ung man fram och aflossade, utan att dock träffa, två revolverskott mot konungen. Konungens häst stegrade sig vid andra skottet och slog omkull attentatorn, som greps af framskyndande gendarmer.

Konungen, som vid attentatet visade en beundransvärd kallblodighet, fortsatte till häst till slottet, under vägen dit hälsad med ovationer af folkmassorna.

Attentatorn, Raphael Sancho Alègre, en 25-års man, bördig från Barcelona och till yrket snickare, har förklarats vara anarkist. Motivet till attentatet uppgifves han halva varit en önskan att hämnas den bekante anarkisten Ferrers död.

Efter fotografi. Kliché: Bengt Silfverparre.
KONUNG ALFONSOS SENASTE ATTENTATOR, ANARKISTEN RAPHAEL SANCHO ALÈGRE.

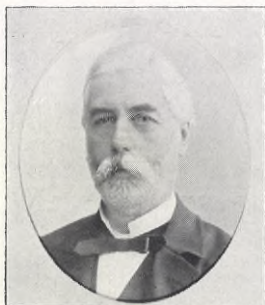
Efter fotografi.

Kliché: Bengt Silfverparre.

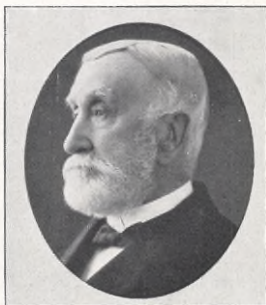
MOTORCYKLISTKLUBBENS I BERLIN FÖRSTA TÄFLAN

* Data å nästa sida.

O. H. EVERS.
F. d. Generaldirektör.
Stockholm. 80 år 18 April.*

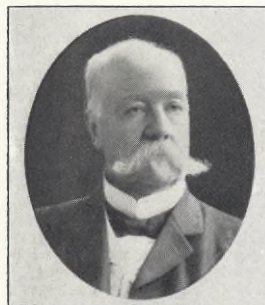
G. C. VON HEIDEMAN.
F. d. Fältintendent. — Eksjö.
80 år 22 April.*

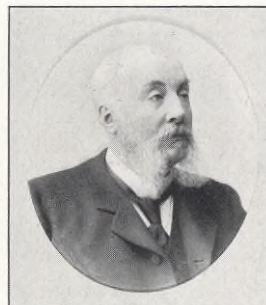
C. A. C. STÅLHAMMAR.
Öfverste. — Kalmar.
60 år 26 April.*

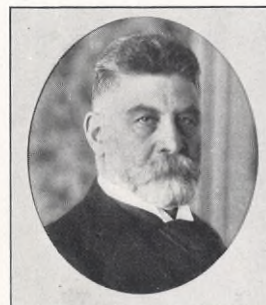
C. J. F. CORNELIUS.
Borgmästare. — Falun.
55 år 19 April.*

A. F. UNGER.
F. d. Bruksegare. — Sthlm.
75 år 30 April.*

G. BENEDICKS.
Bruksegare. — Stockholm.
65 år 18 April.*

H. F. LAMM.
Grosshandlande — Stockholm.
60 år 20 April.*

G. E. J. GYLLENBERG.
Disponent. — Ebbes Bruk.
60 år 28 April.*

J. E. EKBLOM.
Kontr.-prost. Kyrkoherde
Munktorp. — 70 år 28 April.

G. F. PETERSSON.
Kontr.-prost. Kyrkoherde.
Kumla. — 50 år 26 April.

A. G. M. BRUNCRONA.
Kontr.-pr. Kyrkoh. E. o. Hojpr.
Lofö. — 50 år 27 April.

G. A. WERNER.
Kontr.-prost. Kyrkoherde. Frövi.
50 år 12 april.

J. G. G. AMÉEN.
Nyutn. öfverstelöjtn. i armén
o. chef f. Gottlands art-kår.*

H. J. E. ODHNER.
Rektor. Sjögestad.
60 år 18 April.*

H. PETRINI
Lektor. Fil. d.r. — Vexjö.
50 år 15 April.*

J. A. SJÖQVIST.
Med. Dr. Stockholm.
50 år 18 April.

* Data här nedan.

B. A. W. BERG.
Handlande och Fabrikör. —
Stockholm. 75 år 15 April.

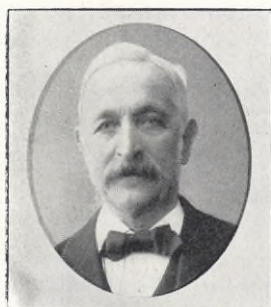
H. A. GEIJER.
Bruksegare. — Karlstad.
75 år 22 April

C. A. CARLQUIST.
Häradsskrifvare. — Gefle.
60 år 15 April.*

C. J. ANDERSSON.
Handlande. — Stockholm.
60 år 25 April.

G. A. K. HAMILTON †.
Grefve. F. d. Professor. —
Djursholm. F. 31. † 14 April.*

J. V. A. WAHLBERG †.
Godsegare. — Norrnäs.
F. 40. † 14 April.*

T. B. V. TOLLSTÉN †.
Major. Fältintendent. —
Stockholm. F. 43. † 17 April.
(Se nr 25.)

F. B. BJÖRKENSTAM †.
Hofjägmästare. — Stockholm.
F. 58. † 13 April.*

OSCAR EVERS. F. d. godsegare i Götebo o. Bohus län 63, i Örebro län 71. Led. af G. o. B. läns Hushålln.-sällsk. förvalt.-utsk. 64—71, af Örebro läns 71—82, v. ordf. i sistn. hushålln.-sällsk. 76—82; komm.-ordf. o. landstingsman. Generaldirektör o. chef i Domänstyr. 83—98. Led. af Riksd. F. K. 78—87 o. 88—94, led. af bankoutsk. 80—81, af statsutsk. 82, af tillf.-utsk. 87—94. Led. af Landtöfvsvarskomm. 80—82.

GEORG VON HEIDEMAN. U.-löjtn. v. Smål. gren. bat. 54, kapt 70, regt. int. 86, afsk. 96, fältintend. i int.-kårens res. 97, afsk. ur krigstjänst 98. Stadsfullm. i Eksjö 77—07, led. af styr. i sparbanken 73—94, ordf. 96—06, ordf. i helsev.-nämnden 4 år. Led. o. v. ordf. i styr. i Smål. idiothem 89—11.

CARL-ADAM STÅLHAMMAR. U.-löjtn. v. Kalmars reg. 73, öfv.-löjtn. v. F. Liögren-reg. 04, öfverste o. chef i Kalmars reg. sedan 10. Distr.-direktör i Smål. m. fl. prov. hypot.-löjtn.

JOHAN CORNELIUS. Stud.-ex. 77, hofr.-ex. 82, v. häradsh. 84, ombudsman v. Upsala univ. 86, akad.-kansl. derst. 87, rådmän i Upsala 89, borgmä. i Falun sedan 1900. Ord. i styr. i länets arbetsfömedl., i a.-b. No.-rl.-bakens afd.-kontor o. för elem.-lärov. i flickor; skattmäst. i hushålln.-sällsk. Inspektör i Borlänge samskola 12.

ADOLF UNGER. Aig. fr. Filipstads bergsskola 61, kond. å bruk i Vermeland samt anst. som inspektör å Gryttnes bruk i Medelpad 63; tillsynsman v. flottin. i Ljusne elf. 65. Egnade sig derefter å industriell verksamhet samt anlade inom Helsingland ett stort antal verk: sägverk, kvarnverk, spinneri, mek. verkstad, elektr. verk, tegelverk, m. m., hvilket allt 1900 af honom sammanfördes till aktiebolag under firma Adolf Ungers Industri a.-b. med stiftaren som verkst. direktör. På sin tid komm.-ordf. o. landstingsman. Hedersled. af Verm. nation i Upsala. Led. af Riksd. F. K. 86—90. Lennade 08 all affärs- o. offentl. verksamhet.

GUSTAF BENEDICKS. Stud.-ex. 67, stud. v. Ultuna landbr. inst. o. v. Freibergs bergsakad. Disponent f. Gysinge bruk, det stora familjegodset i Gefle, län 71—94. På sin tid kommunalordf. o. landstingsman, led. af hushålln. sällsk. förvalt.-utsk. i ed. af Riksd. F. K. 90—11. Led. af egendomskomm. 99, af komm. ang. ordn. af jordbruksförsöksväsendet 1900—01. Mångårig styr.-led. i Sv. Mosskulturfören. o. i Sv. utsädesfören. Ord. i styr. i Sala—Gysinge—Gefle jernv.-a.-b. Led. af K. Landbr.-akad.

HERMAN LAMM. Inneh. af firmorna S. L. Lamm & Son, Brunkebergers man. magasin o. Brunkebergers klädeshandel. Led. af Stockholms stadsfullmäktige sedan 1900, sedan 05 led. af drätselnämndens första afd. och sedan en del år dess ordf., v. ordf. i stadsplanekommisionen, v. ordf. i stadsusnämnden, led. af skiljenämnden i hand., ind. o. sjöf. Ord. i styr. i Stockholms tomträttskassa. Led. af Riksd. F. K. sedan 10, led. af statsutskottet. Öfverrevisor i Stat. jernvägar 08—10, Riksbanksfullmäktig 11—12. Biografi o. hels.-portr. årg. XII: 40.

GUSTAF GYLLENBERG. Aig. fr. Tekn. högsk. 78, prakt. v. in- o. utg. g. terier t. 83, ing. v. svenska gjut. 83—86, chef v. mitsgjut. i Belgien 87—88, konstrukt. v. jernverk i Nordamerika 88—97; disponent v. Ebbes bruk sedan 98. Komm.-nämndsordf. sedan 05.

JOHN AMEEN. F. 67, u.-löjtn. v. Svea art.-reg. 87, art.-stabsoff. 97—02, maj. v. gen.-stabens stabsoff. i VI arméfördeln. 10—12, maj. v. Göta art.-reg. 12, i dagarne utn. t. öfverstelöjtnant i armén o. chef i Gottlands art.-kår.

HERMAN ODHNER Stud.-ex. 72, lär. v. Söderm. folkhögskola 77, rektor i Österg. folkhögskola 81. F. d. ordf. i komm.-stämma o. nämnd, led. af kyrko- o. skolråd. Styr.-led. i Sydsv. Kred.-a.-b. afd.-kontor i Linköping.

HENRIK PETRINI Stud.-ex. 80, fil. dr. 90, doc. i mekan. v. Upsala univ. 92, lektor i matem. o. fysik v. Vexjö h. allm. lärov. sedan 01.

JOHN SJÖQVIST. Stud.-ex. 84, med. dr. 95. Doc. i med. kemi v. Karol' inst. sedan sistn. år. Läkare v. Särö hälsbad 94—96, v. Södertelje badanst 97—1900, öfverläkare v. Ronneby brunn 01—07. Utöfvar en omlättande praktik i Stockholm.

AUGUST BERG. Handl. o. skjortfabrikant, inneh. af firman August Berg i Stockholm. Verkst. direktör i Kl. förs. fattigv.-styr. sedan 99, kyrkofullm., en af borgersk. 50 äldste. Styr.-led. i Minuthand.-fören. pens.-kassa sedan 74.

CARL AUGUST CARLQUIST. Stud.-ex. 74; häradsskrifvare i Gestr. fögd. sedan 96. Sedan 07 ordf. i Sv. häradsskrifvarefören., sedan 11 led. af verkst. utsk. i föreningen Sveriges landsstat, samt kassaförvalt. i båda föreningarne.

GUSTAF HAMILTON †. Stud.-ex. 48, jur. kand. samt e. o. not. i Sv. hofr. 55, tjenstgi. i just. revisionen 55—57, adj. i Upsala in. nat. ekonomi o. folkrätt samt sv. stats- o. spec. rätt 59, förestod professuren i nat. ekon. o. finansrätt 59—62; v. häradshöfd. 61, adj. led. i Sv. hofr. 62; professor i admin. rätt o. nat. ekonomi v. Lunds univ. 62—03. Jur. hederdr. i Lund 08, Universitetets rektor 73—74. Biogr. o. hels.-porträtt i årg. VIII: 9.

VICTOR WAHLBERG †. Aig. fr. Ultuna landbr.-inst. 63, 1:e lär. v. Kronob. landbr.-skola 63—67, tjänsteman v. statens fiskeriväsen 68—06. Eg. af godset Norrnäs å Vermdön sedan 58. Led. af fisk.-komm. 96, prisdom. å ett flertal fiskerietställn. o. allm. landbr. möten i de nord. länderna. Ord. vid strömmingsprem. i Stockh. l alltifrån dessas länder. Led. af kyrko- o. skolråd under mer än 30 år. Ord. i komm.-nämnden sedan 86, v. ordf. i komm.-stämman, landstingsman sedan 96. V. ordf. i Vermdön hushålln.-gille.

FREDRIK BJÖRKENSTAM †. U.-löjtn. v. Vendes Art.-reg. 80, kapt i armén 99, afsk. 12. Led. af Kom:s jaktklubb 1900, sekr. 02, led. af styr. 03; höfjägästare 06. En af de 3 af Sv. jägarförbundet utsedde att verka för och ha öfverinsende öfver en förbättrad jaktvärd i Stockh. län, Förbundets skattmästare 07, senare dess ordf. Inlagt stor förtjänst vid aurdömandet af de för vårt land hedrande jaktutställningarne utomlands. Sedan en följd af år inneh. af Stockh. expressbyrå.

Hrr Fotografier uppmanas att vid insändande af fotografier till HVAR 8 DAG tillse, att firma namn finnes anbragt på fotografiets baksida. Endast då angifves firmanamnet.

(Forts. fr. sid. 470.)

och publik afpassad religion i Meyerbeers stil, var det, Wagner ville ge dramats form, utan djup, lefvade kristendom som högsta uttryck för sin religiösa och moraliska övertygelse. Långe låg fröet och grodde inom honom, hämtande näring ur hans storsvulna fantasi, olika planer och utkast till ett stort religiöst drama föreliggande från olika tider, än från den ena sidan, än från den andra griper han tag i sitt stora ämne, men det stannar vid endast försöket. Såväl det till dels utarbetade, revolutionärt tendentiösa dramat "Jesus von Nazareth" från 1848 som det af buddhistiska legender starkt influerade utkastet "Der Sieger" omkring tio år senare äro att anse som förstudier. Flera gånger var Wagner betänkt på att sammanlänka ämnet med något af sina andra dramatiska mästerverk; både till "Lohengrin" och "Tristan" ville han knyta denna alltid lefvande idé, men dess mäktiga storhet tvang honom hvarje gång att reservera stoffet till ett särskildt drama, som skulle bli hans sista och märkligaste, kronan på hans konst, inseglet på hela hans sträfvan: "Parsifal, Ein Bühnenweihfestspiel".

Legenden om Gral är en af de vackraste och djupsinnigaste, som bevarats från den kristna medeltiden. Den betecknar höjdpunkten af den skapande fantasin hos ett tidsskede, i hvilket djuprotad gudstro och världsfrånvänd mysteriepåverkad fantasi, eftertänksamt allvar och glad lust till äfventyr och romantik gjorde likbetydande inslag, då fröjden öfver allt härligt, lifvet bjöd, all glansfull yppighet, naturen framvisade, formade tanken stor och fri, då smärta och lidande fattades som förskola till den sanna lyckan, som preludium till den fulla harmonin mellan gudom och människa. Med uppränning i den hedna myten om Hermes' bågare har sagan fortlefvat och påbyggt under sin vandring genom galliska och mohriska folkslag, till dess kristendomen omgöto den till praktfull ram för sina djupaste mysterier och frälsningsläror. Genom *Crétien de Troyes* och *Wolfram von Eschenbach* fick den sin egentliga utformning för att af Wagners geni nå fullkomlighetens slutenhet och styrka. Gral är bågaren, ur hvilken Kristus vid den sista kärleksmåltiden bjöd sin lärjungaskara det helgade vinet, sitt blod, och som uppsamlade blodet, strömmande ur den korsfästes spjutuppstungna sida. Genom denna dubbla beröring med frälsarens blod erhöill den undergörande egenskaper, åsynen af den gör den sjuke frisk och den gamle ung. At konung Titurel är vakten gifven i uppdrag, i fjärran bergland bygger han Grals borg och samlar omkring sig Grals ridderskap. Sonen Amfortas tar arf efter sin fader. Men Klingsor, fylld af hat öfver sitt misslyckande

att bli Gralriddare, tar trolldom till hjälp och bygger ett slott, som befolkas med förföriska kvinnogestalter. Dem anför Kundry, hon, som brast i hänskratt, då Mästaren på Golgatavägen dignade under korsets tyngd. Öfver henne hvilat förbannelsen, som ej kan lösas annat än genom ren, osinnlig kärlek. Grals ridderskap smälter allt mer samman och Amfortas drar till slut ut i striden med Longinus' helga lans. Ett ögonblick väcker i honom åsynen af Kundry en oren tanke, Klingsors är lanssen, och sårad på samma ställe och af samma vapen som en gång Frälsaren, föres Amfortas tillbaka. Oläkligt är såret, endast vapnet, som slog, kan hela. Och olyckorna falla talrika öfver Grals bedröfvade riddarvakt.

Men återlösningens löfte är gifvet. "Aus Mitleid wissend, der reine Tor, harre sein", den ich erkor." "Der reine Tor" är Parsifal, som okänd anländer till Gralsborg och blir ett medlidsamt, men oförstående vittne till smärtan och sorgen. På fortsatt vandring kommer han till Klingsors slott, och redan tyckes segern i kampen vara hans, då Kundrys list tar honom fången. Men i afgörandets ögonblick blixtrar medvetandet om Amfortas synd och smärta fram, han stöter undan Kundry, segern är hans och vid kors-tecknet med Longinus' helga, återeröfrade lans sjunker Klingsors slott i jorden. Men rätta vägen till Gralborgen stänger Kundrys förbannelse, och genom svåra lidanden och strider irrar Parsifal omkring, under det mörkret faller allt dystrare och tätare öfver Gralsborg. Men Långfredagen bryter till sist förbannelsen, som räddare gör Parsifal sitt intåg och öfvertager Amfortas ämbete och krona.

Också öfver musiken till Parsifal hvilat samma svala ro, samma transcendentala mystik. Ingen dramatisk upprördhet, ingen valdsam kontrastvärkan får här förvirra och bringa i ordning dragens storhet, linjeföringens renhet. Enhetlig, utpräglat stil, aldrig bruten, kännetecknar Parsifal-musiken, hvarur vi ofta tycka oss förnimma anklangar från den Lisztska kyrkomusikens höga hvalv, från "den siste Beethovens" mystikgenommandade värf, från Bachs mäktiga storvulnhet. Detaljens utformning är beundransvärd, växlingarne karakteriseras genialt af en till en aldrig förr eller senare uppnådd fullkomning drivnen harmonik, körernas klangvärkan, efter 1600-talsmönster nådd genomdelning i grupper, är mästerlig. Och in i denna underbara stämning föras vi genom ett förspel, som ger hela dramat *en miniature* och oemotståndligt tvingar oss till beundrande tacksamhet inför ett af musikhistoriens allra märkligaste verk och dess snillrike skapare.

Barthold Ahnfelt.

Vår

Geografiska pristäflan

har af vår läsekrets omfattats med ett intresse, som på samma gång det glädjande nog vida öfverträffat våra dock mycket högt spända förhoppningar lagt på vår prisbedömningsnämnd ett arbete af så öfvervåldigande dimensioner, att det ej kunnat slutföras tillräckligt tidigt för att resultatet, i enlighet med vår plan skulle kunna offentliggöras i nu föreliggande nummer. Det har nämligen visat sig att bland den utomordentligt stora mängd ingångna svar ett betydande antal innehålla

felaktiga lösningar. Detta har gifvetvis till följt ett oförutsedt och i hög grad ökad arbete, hvilket i sin ordning förhindrat möjligheten att förr än i nästa nummer offentliggöra resultatet.

Grefve Hugo Hamilton (biografi med helsidesporträtt). — Konung Gustaf i Avignon. — Invigningen af svenska kyrkan i Paris. — Stockholms stadsfullmäktiginstitutions 50-årsjubileum. — Richard Wagners hundraårsminne högtidlighålles i Göteborg. — Svensk-danska studentkonserter. — Pausarkryssaren Fylgia. — Franskt gästspel vid Stockholmsoperan. — Belgiska storstrejken. — Revolutionsbilder från Mexico. — Karl Hagenbeck †. — Brokigt utomlandsnytt. — Veckans porträttgalleri.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes vid laga påföljd.